

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสอนวิชาวรรณคดีไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับต้น ของวิทยาลัยครูในสวนกลาง โดยจะสำรวจข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากอาจารย์ผู้สอนวิชาวรรณคดีไทยชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับต้น และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับต้น จากวิทยาลัยครู ๖ แห่ง ในกรุงเทพมหานคร การรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

การศึกษาคนควา

๑. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๐๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ และเอกสารแนะแนวการสอนวิชาภาษาไทย ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
๒. ศึกษาคนควาหนังสือ วารสาร งานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนวรรณคดีไทย รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ตลอดจนสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวรรณคดีไทย และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับต้น เกี่ยวกับการเรียนการสอนวรรณคดีไทย
๓. ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัย ที่ให้ความรู้เป็นแนวทางสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นเครื่องมือของงานวิจัยนี้

เครื่องมือในการวิจัย

เมื่อได้ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และแนวการสอน แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม ๔ และเล่ม ๕ เอกสาร วารสาร หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการสอนวรรณคดีไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาแล้ว ได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๒ ชุด ได้แก่

๑. แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาวรรณคดีไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาขั้นต้น แบบสอบถามชุดนี้ ถามในคำตอบไป

ก. เรื่องส่วนตัวเกี่ยวกับอาจารย์ เช่น เพศ อายุ วุฒิ ประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น

ข. ทักษะของอาจารย์ที่มีต่อวิชาวรรณคดีไทย ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการสอนวิชาวรรณคดีไทย ในด้านหลักสูตร และแนวการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การวัดผลการเรียนการสอน แบบเรียนวรรณคดีไทย ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาวรรณคดีไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาขั้นต้น

๒. แบบสอบถามนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาขั้นต้น ได้ถามในคำตอบไปนี้

ก. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อวิชาวรรณคดีไทย และอาจารย์ผู้สอนวิชาวรรณคดีไทย

ข. ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวรรณคดีไทย การจัดกิจกรรม การใช้อุปกรณ์การสอน การวัดผลการเรียนการสอน ปัญหาในด้านต่างๆ

และขอเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาวรรณคดี
ไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น

แบบสอบถามทั้ง ๒ ชุด ดังกล่าวนั้นมีลักษณะดังนี้

๑. แบบเลือกตอบ คือให้ผู้ตอบเลือกกาเครื่องหมายลงในช่องว่างหน้า
ข้อที่เห็นว่าเป็นจริง หรือตามความคิดเห็นของผู้ตอบ

๒. แบบให้ตอบโดยเสรี คือแบบให้ผู้ตอบได้เขียนแสดงความคิดเห็นด้วย
คำพูดของตนเองอย่างอิสระ

๓. แบบมาตราส่วนประเมินค่า

เมื่อสร้างแบบสอบถามแล้ว ได้เสนออาจารย์ควบคุมการวิจัยตรวจแก้ไข
ต่อนั้นได้นำไปลองให้อาจารย์ผู้สอนวรรณคดีไทย ๔ คน และนักศึกษาประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา ๕ คน ตอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง และปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะ
สมยิ่งขึ้น

ตัวอย่างประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ได้เจาะจงเฉพาะวิทยาลัยครู ๖ แห่งใน กรุงเทพมหานคร
สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

๑. วิทยาลัยครูจันทระเกษม
๒. วิทยาลัยครูธนบุรี
๓. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๔. วิทยาลัยครูพระนคร
๕. วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ
๖. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ตัวอย่างประชากรที่รวบรวมทั้งสิ้น ๕๐๐ คน คือ

๑. อาจารย์ผู้สอนวิชาวรรณคดีไทยชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นต้น ในวิทยาลัยครู ๖ แห่ง จำนวน ๒๐ คน

๒. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น ในวิทยาลัยครู
๖ แห่ง จำนวน ๓๘๐ คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ไปส่งแบบสอบถามอาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยครูทั้ง ๖ แห่ง
ควยตนเอง พร้อมกับมีจดหมายขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังผู้อำนวยการ
วิทยาลัยครูทุกแห่งดังกล่าว จากนั้นได้ติดต่อกับหัวหน้าหมวดภาษาไทย เพื่อขอความ
ช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถามแก่อาจารย์และนักศึกษา การแจกแบบสอบถามนั้น
ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรอย่างง่าย โดยให้อาจารย์ผู้สอนวรรณคดีไทยชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้นทุกคน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นต้นทุกคน มีโอกาสได้รับเลือกเป็นผู้ออกแบบสอบถาม

ได้ส่งแบบสอบถามอาจารย์ จำนวน ๒๐ ชุด ได้รับคืนครบ ๒๐ ชุด ส่วนแบบ-
สอบถามนักศึกษาคือส่งจำนวน ๓๘๐ ชุด ได้รับคืน ๓๖๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๗๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมคำตอบเรียบร้อยแล้ว ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีดังต่อไปนี้

๑. วิเคราะห์ค่าตอบแต่ละข้อของแบบสอบถามชนิดแบบเลือกตอบ
โดยคิดเป็นร้อยละ ของจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

๒. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของน้ำหนักคำตอบในสิ่งต่อไปนี้

๒.๑ คำตอบเรื่องส่วนตัว เกี่ยวกับอาจารย์ และนักศึกษา ได้แก่ อายุของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม อายุของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะเวลาการทำงานด้านการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนวรรณคดีไทย จำนวนชั่วโมงที่สอน และจำนวนเวลาที่สอนเฉพาะวรรณคดีไทยต่อสัปดาห์

๒.๒ คำตอบของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า

การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคำตอบได้ใช้สูตร ?

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

คำตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ได้กำหนดน้ำหนักของคะแนนเป็น ๕ ระดับดังนี้

ทุกบทเรียน	หรือ	มากที่สุด	หรือ	มากที่สุด	มีค่า	๕	คะแนน
บ่อยครั้ง	หรือ	มาก	หรือ	บ่อยครั้ง	มีค่า	๔	คะแนน
บางบทเรียน	หรือ	ปานกลาง	หรือ	บางครั้ง	มีค่า	๓	คะแนน
น้อยครั้ง	หรือ	น้อย	หรือ	น้อยครั้ง	มีค่า	๒	คะแนน
ไม่เคยเลย	หรือ	ไม่เคย	หรือ	ไม่เคยเลย	มีค่า	๑	คะแนน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑ ประคอง กรรมสุด, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ ๓ ;
พระนคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๕) , หน้า ๔๑.

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โค้ดที่ถอดต่อไป

๔.๖ - ๕.๐	หมายถึง	ทุกบทเรียน	หรือ	มากที่สุด	หรือ	มากที่สุด
๓.๖ - ๔.๕	หมายถึง	บ่อยครั้ง	หรือ	มาก	หรือ	บ่อยครั้ง
๒.๖ - ๓.๕	หมายถึง	บางบทเรียน	หรือ	ปานกลาง	หรือ	บางครั้ง
๑.๖ - ๒.๕	หมายถึง	น้อยครั้ง	หรือ	น้อย	หรือ	น้อยครั้ง
๑.๐ - ๑.๕	หมายถึง	ไม่เคยเลย	หรือ	ไม่เลย	หรือ	ไม่เคยเลย

การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร ^๒ ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2}$$

ในที่นี้

- \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน
- S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- X = ค่านำหนักของคำตอบเป็น ๕, ๔, ๓, ๒, และ ๑
- f = ความถี่ของคะแนน
- N = จำนวนคำตอบทั้งหมด

๓. คำตอบของคำถามแบบให้ตอบโดยเสรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ของคำตอบ และเรียงลำดับจากข้อที่มีจำนวนผู้ตอบมากไปหาน้อย
๔. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและการบรรยายความ

^๒ ประคอง กรรณสูต, เรื่องเดิม, หน้า ๕๑.